

Спогади зі Святої Апостольської католицьке
Ассирійської Церкви Сходу
Його Святість ✝ **Мар Иоусіп Кгнанішо**
Архієпископ Сгамісдін і Рустақа
Четверга, 18 травня 1893 (Мар Ішоо, Туреччина)
до
Неділя, 3 Липень 1977 (Багдад, Ірак)
Коротка біографія

Кілька століть тому, ассирійці проходили через ризиковану фазу у своїй довгій і різнобічній історії. Вони були оточені з усіх боків фанатичні і нехристиянських національностей, що не робили секрету зі своїх намірів злих переслідувати їх постійно, якщо вони не відмовилися від своєї християнської віри. Ассирійці були піддані всім видам тяжких злочинів, від вбивства до шурхит їх домашньої худоби, викрадення і нападу на їх молодих жінок, і гірше, що здійснюють святотатство проти церковників і освятив властивості церкви.

З першого століття Церква Сходу освятив його прелатів з числа збірки своїх однолітків. Висота архієпископів або єпископів до наступного більш високому рангу був розглянутий в подібній манері. У разі Престолу бути вакантним у зв'язку з кончиною попереднього власника офісу, дата була встановлена провести вибори наступника. Міський турнір прелати з широко розсіяних епархій б негайно приступити до заданого місця, де голосування матиме місце. Кожен архієрей супроводжувався досить великим почтом подорожує протягом декількох днів, тижнів або місяців через дуже грубої і гірській місцевості або безводну пустелю. Найчастіше, їх шлях буде перетинати території, населені дикими і варварськими мародерствуючих

одноплемінників, які полювали на своїх невинних жертв, щоб грабувати і вбивати. Ті, хто уникнув смерті від рук бандитів загинули через хворобу, епідемії або нещасних випадків, в результаті дуже стомлюючого довгої подорожі з пошуком або на спині мулів, єдиним засобом пересування, доступних у той час.

Для захисту від цих тяжких катастроф постраждали від Церкви, кожен раз, коли збори називалося вибрати прелата, ієрархія прийшла з розумним пропозицією, яке дозволить зменшити ризик втрати так багато дорогоцінних життів все з яких присвятили себе службі Господа і людства. Для того, щоб управляти своїми доменами з великою мудрістю і обачності, вони представили рекомендації до тимчасового керівництва, духовенства і мирян, припускаючи, що, в обставинах, що склалися, було б доцільно не проводити вибори єпископів, архієпископів і Католикоса-Патріарха, Верховний глава Церкви, але заснувати спадкову систему, в якій святитель, після його смерті, повинен бути наступником на престолонаслідника виховується від народження в безшлюбності суворой церковної дисципліни. Спадкоємець був освячений, якщо він був знайдений, щоб володіти всіма достоїнствами і інші вимоги, що пред'являються до людини, який повинен був взяти на себе духовне керівництво паствою ввіреній його піклуванню. На додаток до освоївши обряди і літургію, його запис повинна бути позбавлена будь-яких проступків, несумісних з основними принципами церкви. Він повинен присягнути на вірність Главі Церкви та обіцянку служити Церкві самовіддано, з відданістю, самопожертвою і цілісності.

Ця гіпотеза була ретельно Обговорювалося від тимчасового керівництва і після консультації зі своїми послідовниками вони вийшли одностайно на користь пропозиції. Таким чином, ієрархічна рада був повністю схвалений з максимальною засудження керівництвом за спільною згодою народу.

На спеціальному засіданні Синоду було прийнято і прийнятий як закон уповноважена цю пропозицію. Цей закон вимагає для кожного прелата, щоб його первісток батьківській племінник виховувався під церковним керівництвом, навчатися повністю в заплутаних вчення Церкви догмату в

підготовці, щоб мати можливість успадковувати титул і влада єпископську чиниться його попередниками в той час його кончини. Церква також гасити конкретні вказівки щодо того, як спадкоємець повинен бути підвищений з дитинства до дорослого, з тим, щоб претендувати на припущенні про високо оціненої духовного офісу.

Саме відповідно до цього давні традиції Церкви Сходу, мати покійного архієпископа Мар Иоусіп Кгнанішо, коли зачала зі своєю дитиною, який був присвячений служінню Господу, здійснюється самозречення, утримуючись від усього їжі, приготовленої з тваринного м'яса або м'ясо є одним з інгредієнтів, до моменту, коли він народився в 1893 році з того моменту він народився, Мар Иоусіп Кгнанішо виховувався в жорсткій знак поваги до канонічним вимогам.

Більшість ассірійці знають, що березень Иоусіп приходить від довгої лінії спадкоємності в родині Мар Кгнанішо, ім'я розплачуються всі архієпископів, які приєднуються до престолу Сгамісдін другий найвищий офіс в Церкві Сходу. Ця клітина Архієпископ Сгамісдін і Рустақа був розташований в селі Мар Ішоо в провінції Сгамісдін, Туреччини. Мар Ішоо монастир, побудований на початку 5-го століття, містив офіс і резиденцію архієпископа.

Сімейство Мар Кгнанішо добре відома своїм благочестям, лагідністю і благородством. Згідно з історичними документами збереглися, дванадцять архієпископи займали цей піднесений офіс в межах церковної адміністрації, всі з яких зарекомендували себе, без тіні сумніву, повинні бути наділені духовною розумності, необесцененним чеснот, прозорливості і мудрості; Крім того, їх вірність і відданість по відношенню до лідерів церкви завжди були однозначні і непохитна. Могили п'яти своїх святих отців, похованих в храмі монастиря Мар Ішоо, в можна легко відрізнити від гравірованих каменів залишаються недоторканими. Могили трьох інших померлих архієпископів не може бути знайдений як храм зазнав безліч змін протягом останніх кількох сотень років.

Дев'ятий архієпископ в цій лінії наступності була похована в церкві Бней Сгмооні в селі Цгароокгінн в провінції ботанов, Туреччини. Він повертався з паломництва в Святу Землю, коли він був раптово інфікованого смертельною

хворобою, яка закінчилася його життя. Десятий архієпископ Сгамісдін помер в ході однієї зі своїх звичайних відвідувань різних парафій під його юрисдикцією. На прохання своїх вірних парафіян, які шанували його глибоко, був інтернований в церкві Мар Тоома Сглікга (Сент-Томас Апостола) Церква в селі Балоолан, Тарґауар і Північно-Західного Ірану.

У період після першої світової війни, Мар Іскаґ Кґнанішо, одинадцятого архієпископа в його лінії, втратив своє дорогоцінне життя, як і багато інших тисячі своїх людей, які загинули під час тривалого втечі від своїх предків батьківщину в Туреччині та Ірані: вони перехрещені високі гори і глибокі яри в пошуках безпечного притулку для відпочинку їх втомлені кістки. Холера і інші смертельні хвороби забрали життя двох третин всього ассирійського населення. Мар Іскаґ Кґнанішо, який вважається справжнім святим, був похований в Керманшахе, місто на східному кордоні Ірану. Святиня була побудована на його могилі, в якій тисячі, з усіх релігійних сект, здійснюють паломництво щороку з усіх куточків Ірану.

Дванадцятий і останній з архієпископів сім'ї Мар Кґнанішо пожертвувани Церкви був Блаженніший кінці Мар Иоусіп Кґнанішо, упокій його душу. Він був покликаний на небеса його Небесного Отця в неділю третього липня 1977 року в місті Багдаді, столиці Іраку (Бет-Наґраїн). У ранньому віці, в той час як молодий хлопчик, він був в курсі того, що високе становище, яке він був присвячений, таким чином, він вивчив напам'ять повні Євхаристії обряди, виконані в церкві диякон або священик. Він був навчений адекватно вчений вчений, преподобний Рехана, дядько його батька, який був добре розбирається в арамейською, російською і турецькою мовами і авторитетом в східній теології. Преподобний Рехана був керівником Семінарії в Мар-Ішоо монастиря, і він викладав класи ряду студентів, що навчаються у священстві. З цієї семінарії багато закінчили, щоб стати єпископи і священики в різних епархій та парафій.

Коли він був дванадцятирічний молодь, Мар Иоусіп був висвячений в сан диякона. До 1912 року Мар Иоусіп вже придбав глибокі знання богослов'я, і тому він був знайдений, щоб бути добре підходить для висвячений в сан

священника. У 1914 році, на початку Другої світової війни 1, він був відправлений в якості делегата, що представляє архієпископ Мар Іскаґ Кґнанішо, взяти участь в найбільш важливій нараді, скликаній Святішим Мар Біньяміном Шімун, Католикос-Патріарха на патріарший клітини в Ғудчаніс, Туреччини. Сенс був призначений для обговорення наслідків світової війни на Церкві і нації і підготуватися до змін, які повинні були мати місце. Перебуваючи там, він був освячений єпископом в понеділок, 10 серпня 1914 року, Його Святість і був призначений помічником патріарха.

Він залишався в Ғудчаніс до 1916 року, коли асирійці були змушені покинути свою батьківщину і всі свої пожитки, як наслідок Великої війни. Після віроломного вбивства патріарха Мар Біньямін в 1918 році Мар Иоусіп передбачається в значній мірі, керівництво країни, поки асирійці ми прибув в таборах для біженців, створений Червоного Хреста і Ліги Націй, в Бааґооба, Ірак в 1918 р в грудні 1918 р Його світлість був зведений в сан архієпископа в Баґдаді Ірак, покійного патріарха Мар Паулюса Сґімун.

Коли Мар Ешаї Сґімун, Католикос-Патріарх, був засланий в 1933 році маріонеткового монархічного режиму Іраку, березень Иоусіп Кґнанішо була доручена церковної адміністрації в Іраку і на Близькому Сході.

У 1973 році, коли Мар Ешаї Сґімун залишив свою позицію в якості Католикоса-Патріарха, Мар Иоусіп Кґнанішо був наділений обов'язками керуючої Церкви Сходу по всьому світу. У той же час іракський уряд випустило Республіканський указ про призначення Мар Иоусіп Кґнанішо як верховного глави всіх асирійців в Іраку.

У неділю, 3 липня 1977, о 1:10 годині вечора Його Блаженство помер в Баґдаді, Ірак. Його смерть збігається зі святом відзначається щороку в пам'ять про Мар Тоома Сґлікґа (Сент-Томас Апостола).

Його панахиди були проведені в середу 6 липня 1977 року в церкві Мар Ґеуарґіс в Дорі, передмісті Баґдада. Беручи участь в послугах був Блаженніший Мар Нарсая, архієпископ Лівану, який прилетів з Бейрута з цієї нагоди, за сприяння Мар Данило, єпископ Кіркук, Ірак, і дуже велика кількість священників

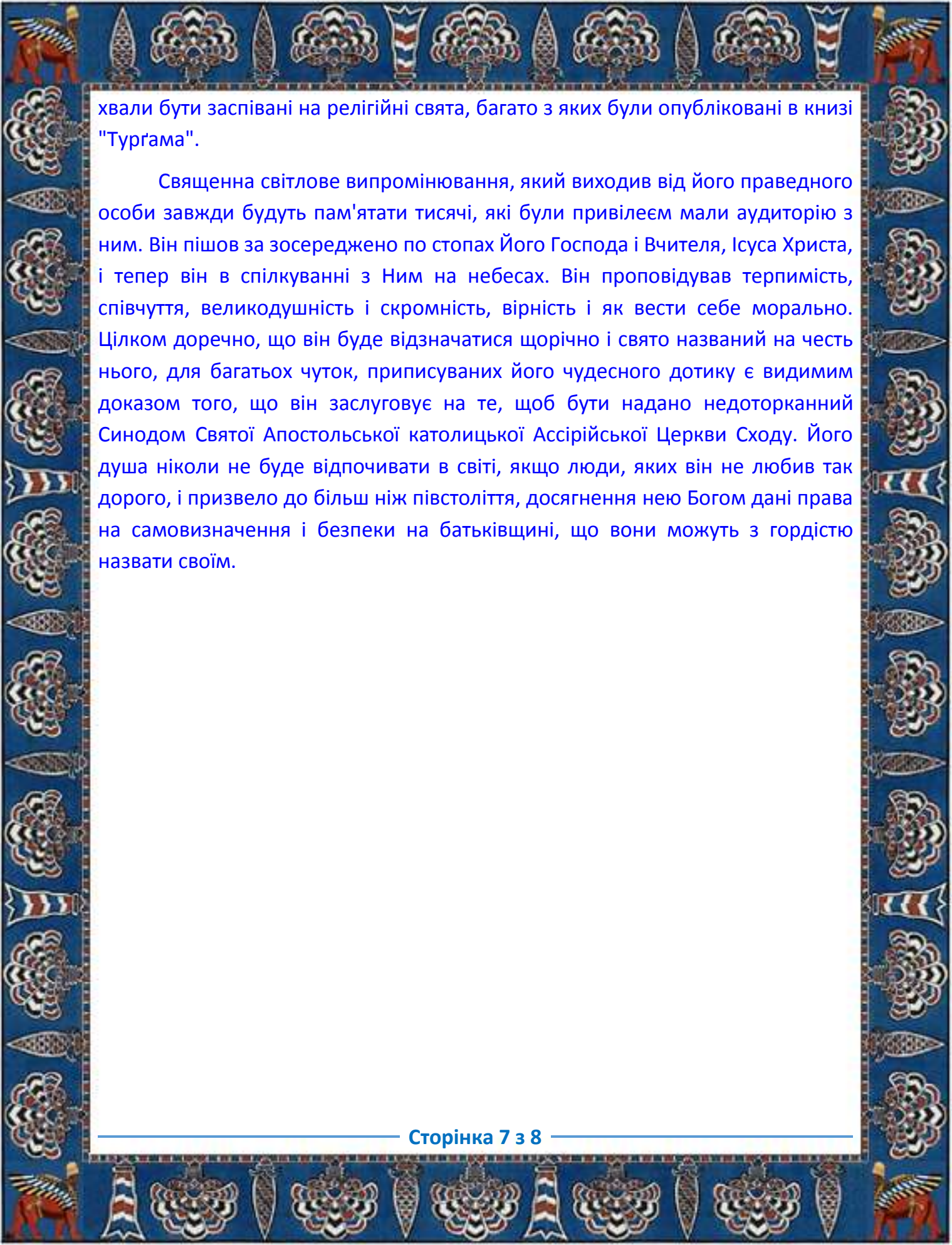
і дияконів. Більше дванадцяти тисяч людей прийшли з усіх частин Іраку взяти участь у похоронній процесії цього шанованого і святой фігурою, яка улюбленого і обожнюваного усіма, хто його знав. Велика кількість почесних гостей були присутні на церемонії похорону, в тому числі високопоставлений урядовий чиновник, який представляє Його Високоповажність Ахмед Хассан Аль Бакара, президент Республіки Ірак, інші міністри і посадовці, римсько-католицький архієпископ, який представляє Його Святість Папу в якості посла в Іраку, його Святість Мар Полус Сгекго, Патріарх Вавилонської халдейської церкви, його блаженство Мар Ігнатіус Закка від сирійської Православної церкви, Мар Андравос Санна, глава Конгресу для ассирійської мови і багато інших.

О 10:00 ранку, драпіровані труну з тілом журився духовного лідера, несе духовенства, діючи в якості Полла носіїв, був вилучений з Мар Ґеуарґіс церкви і помістили в катафалк, потім тисячі скорботних з усіх християнських конфесій і мусульман теж зі сльозами горя, проливаючи над їх особи. Сотні молодих людей з різних наших парафій слідували за шкатулку підшипник вінки з гірлянд і фотографій пішов священнослужителя.

Коли процесія кортеж прибув до церкви Святої Марії в Наїреиа, остаточне місце відпочинку цього святого людини, дуже великий натовп була скупчуються там протягом декількох годин.

Після того, як остаточні обряди були введені відповідно до церковною традицією, то всі присутні на похоронах заплатили свою останню данину цьому коханому пастирю, який залишив свою паству гідності він володів такими як лагідність, любов, відданість, доброта, відданість, прощення, чесність, людство і праведність. Його Освячений тіло було поховано в землі, і від його розрадою кістки потоку і заспокоєння в серцях тих, хто молиться в своїй пам'яті.

Покійний Мар Иоусіп Кґнанішо написав багато богослужбових книг, як Кашкол, книга гімнів, і перевів літургію рукоположення, церковних таїнств та інших. Він є автором багатьох книг власного твору, в тому числі композицій,

хвали бути заспівані на релігійні свята, багато з яких були опубліковані в книзі "Турґама".

Священна світлове випромінювання, який виходив від його праведного особи завжди будуть пам'ятати тисячі, які були привілеєм мали аудиторію з ним. Він пішов за зосереджено по стопах Його Господа і Вчителя, Ісуса Христа, і тепер він в спілкуванні з Ним на небесах. Він проповідував терпимість, співчуття, великодушність і скромність, вірність і як вести себе морально. Цілком доречно, що він буде відзначатися щорічно і свято названий на честь нього, для багатьох чуток, приписуваних його чудесного дотику є видимим доказом того, що він заслуговує на те, щоб бути надано недоторканий Синодом Святої Апостольської католицької Ассирійської Церкви Сходу. Його душа ніколи не буде відпочивати в світі, якщо люди, яких він не любив так дорого, і призвело до більш ніж півстоліття, досягнення нею Богом дані права на самовизначення і безпеки на батьківщині, що вони можуть з гордістю назвати своїм.

Author: Ashur Cherry

York University

Title: Спогади зі Святої Апостольської католицьке

Ассирійської Церкви Сходу

Його Святість ✝ Мар Иоусіп Кґнанішо

Архієпископ Сґамісдін і Рустаґа

Четверга, 18 травня 1893 (Мар Ішоо, Туреччина)

до

Неділя, 3 Липень 1977 (Баґдад, Ірак)

Коротка біоґрафія

[Ukrainian]

Publisher: Toronto, Ontario

Copyright: 2016

Ref. No.: 3582

Dedication

I dedicate this book in memory of His Holiness Mar Dinkha IV, Catholicos-Patriarch of *The Assyrian Church of the East*, Sunday, September 15, 1935 – Thursday, March 26, 2015, with love, respect, and appreciation.